

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 17C/191/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4413224559
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Lívia Gombárová
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2016:4413224559.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Zámky sudkyňou Mgr. Líviou Gombárovou v právnej veci navrhovateľa: X. Y., nar. XX.X.XXXX, bytom E., S. XXX/X právne zastúpený: JUDr. Ernest Botka, advokát, AK so sídlom Nové Zámky, Björnsonova 2 proti odporcovi: RONN, s.r.o. , so sídlom Nové Zámky, Šafárikova 24, IČO: 36560871, o zaplatenie 2.316,52,- eur s príslušenstvom, takto

r o z h o d o l :

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi 2.181,11 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne od 1.4.2013 do zaplatenia, a to do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Vo zvyšnej časti súd návrh z a m i e t a .

O trovách konania a trovách štátu súd rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa svojím návrhom domáhal voči odporcovi o zaplatenie 2.054,21 eur s príslušenstvom titulom náhrady mzdy vo výške 1.693,96 eur, titulom náhrady za dovolenku vo výške 136,25 eur a titulom náhrady cestovných výdavkov vo výške 224.- eur poukazujúc na pracovnú zmluvu zo dňa 11.9.2012. Dôvodil, že mu prináleží náhrada mzdy za nevyčerpanú dovolenku za 12,5 dňa nevyčerpanej dovolenky ako aj náhrada mzdy za obdobie od 15.9.2012 do konca mesiaca vo výške 163,60.- eura a za mesiace október 2012 až január 2013 za každý mesiac 327,20.- eur a za mesiac február 2013 do 18.2.2013 alikvótna časť mzdy vo výške 222.- eur .Ďalej dôvodil, že za obdobie od nástupu do práce t.j. od 13.9.2012 do 10.10.2012 vyúčtoval odporcovi titulom diét - cestovných náhrad sumu 1.349.- eur a odporca na účet poukázal sumu 1.400.- eur dňa 16.10.2012, za obdobie od 21.10.2012 do 16.11.2012 náhradu vo výške 969.- eur, z ktorej odporca zaslal na účet navrhovateľa sumu vo výške 1.350.- eur dňa 22.11.2012, ďalej za obdobie od 24.11.2012 do 21.12.2012 náhradu vo výške 1.274.- eur , z ktorých odporca zaslal na účet navrhovateľa sumu 1.400.- eur dňa 28.12.2012 a za pracovnú cestu od 3.1.2013 do 29.12.2013 1.182.- eur a odporca hradil na účet navrhovateľa sumu 400.- eur dňa 7.3.2013. Na pojednávaní konanom dňa 9.3.2016 právny zástupca navrhovateľa navrhol pripustiť rozšírenie petitu návrhu, tak, že odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi 2.316,52.- eur s 8,75% úrokom z omeškania ročne od 1.4.2013 do zaplatenia, ktorú zmenu petitu návrhu súd pripustil uznesením pod sp. zn. 17C/191/2014-310 z 9.3.2016.

Uznesením Okresného súdu z 29.6.2015 pod sp. zn. 17C 191/2014-167 súd pribral do konania znalca z odboru ekonómia a manažment, odvetvie účtovníctvo a daňovníctvo Ing. Janku Furdovú.

Súd pojednával v zmysle § 101 odsek 2 O.s.p. v neprítomnosti navrhovateľa, ktorého neúčasť na pojednávaní ospravedlnil jeho právny zástupca z pracovných dôvodov a v neprítomnosti odporcu, ktorý súhlasil s pojednávaním v jeho neprítomnosti z dôvodu zahraničnej pracovnej cesty.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania - navrhovateľa a odporcu, svedkov H.. S. P., pracovnou zmluvou z 11.9.2012, Dohodou o hmotnej zodpovednosti, dohodou o skončení pracovného

pomeru, vyúčtovaním pracovnej cesty a výpisom z účtu, Výpisom z obchodného registra odporcu, vyjadrením odporcu s prílohami, Záznamom Inšpektorátu práce, z 14.5.2013, Výplatnými páskami za mesiac september 2012 až február 2013, Záznamom o prevádzke vozidla, Internou smernicou Cestovné náhrady, mesačnými výkazmi, Hlavnou knihou, účtovným denníkom kartou účtu 211,331,335,512 a znaleckým posudkom č. 1/2015 z 14.10.2015 znalca Ing. Janky Furdovej a zistil tento skutkový a právny stav:

Z predloženej pracovnej zmluvy uzatvorenej dňa 11.9.2012 mal súd preukázaný vznik pracovného pomeru medzi odporcom a navrhovateľom a to od 15.9.2012 do 31.12.2012 na dobu určitú v pracovnom zaradení vodič MKD s popisom činnosti - vedenie nákladného motorového vozidla, rozvoz tovaru podľa dispozícií zamestnávateľa, s miestom výkonu práce podľa pokynov zamestnávateľa. Základný plat bol dohodnutý na úrovni minimálnej mzdy vo výške 327,20 eur mesačne so skúšobnou dobou 3 mesiace. V pracovnej zmluve bol dohodnutý pracovný čas 40 hodín týždenne, výmera dovolenky bola 25 dní v kalendárnom roku a výplatný termín bol dohodnutý na 30. deň bežného mesiaca za predchádzajúci mesiac, pričom výpovedná lehota bola dohodnutá v zmluve v zmysle platného zákonníka práce. Podľa pracovnej zmluvy vznikol pracovný pomer dňa 15.9.2012, ktorý pripadol na sobotu, t.j. na deň pracovného voľna, pričom bol dohodnutý v zmluve pracovný čas 40 hodín týždenne, čo zodpovedá pracovným dňom od pondelka do piatku po 8 hodín za každý deň.

Z Dohody o skončení pracovného pomeru z 18.2.2013 mal súd preukázané, že pracovný pomer medzi navrhovateľom a odporcom sa mal skončiť dohodou podľa § 60 ZP dňom 18.2.2013, pričom uvedená dohoda nie je podpísaná navrhovateľom t.j. zamestnancom.

Zo záznamu o prevádzke motorového vozidla, ktoré predložil odporca je preukázané, že navrhovateľ nastúpil na výkon práce už dňa 13.9.2015 t.j. vo štvrtok. Pred jazdou bola o 20.00 hod. vykonaná kontrola technického stavu vozidla s podpisom navrhovateľa a o 21,20 hod. je zaznamenaný prechod rakúsko-nemeckých hraníc Kufstein, 14.9.2015 bol zaznamenaný prechod do Luxemburska a v ten istý deň do Belgicka cez prechod Arlon o 19.00 hod.. Dňa 15.9.2012 bol zaznamenaný prechod cez Francúzsko a o 11,45 hod. cez hraničný prechod Galais do Veľkej Británie, spolu prešiel 1390 km. Z uvedeného vyplýva, že odporca s navrhovateľom nemohol dňa 15.9.2012 podpísať dohodu o hmotnej zodpovednosti.

Z mesačného výkazu poisťovného a príspevkov za obdobie 09/2012 vyhotoveného dňa 15.10.2012 mal súd preukázané, že navrhovateľ bol na sociálnom poistení zúčastnený od 15.9.2012 t.j. 16 kalendárnych dní.

Zo záznamu Inšpektorátu práce Nitra z 14.5.2013 mal súd preukázané, že inšpekciu práce neboli v kontrolovanom subjekte zistené nedostatky.

Navrhovateľ na pojednávaní konanom dňa 27.11.2014 vypovedal, že v zmysle pracovnej zmluvy bol deň nástupu do práce určený na 15.9.2012, pričom výplatný termín mal mať s odporcom dohodnutý ústne a to po návrate z pracovnej cesty a predložení cestovných výkazov, na základe ktorých mal odporca do 4 dní zaplatiť navrhovateľovi mzdu. Ďalej vypovedal, že odporca mu mzdu vyplácal na účet, výplatnú pásku navrhovateľovi nedoručoval. Niekedy v mesiaci december 2012 mu boli predložené zo strany odporcu výplatné pásky, ktoré obsahovali rozdielne údaje čerpania dovolenky a počtu odpracovaných dní a z tohto dôvodu ich odmietol prevziať a popísať. Navrhovateľ uviedol, že si nespomína na deň nástupu do práce ale uvedená skutočnosť sa dá overiť z digitálnej tachografickej karty. Vypovedal, že od nástupu do práce dovolenku nečerpал. Zároveň vypovedal, že odporca mu nevyplátil mzdu za mesiace september až december 2012 ako aj január 2013 a alikvótnu časť mzdy za mesiac február 2013.

Štatutárny zástupca odporcu Y. na pojednávaní konanom dňa 19.6.2015 vypovedal, že počas obdobia, kedy bol navrhovateľ zamestnaný u odporcu nechcel nikdy podpísať žiadne doklady - výplatné pásky, ktoré mu boli doručované osobne, stále s ním boli nejaké problémy, následne bola v spoločnosti odporcu vykonaná kontrola Inšpektorátom práce, pričom zo záverov ich správy vyplynulo, že evidencia bola vedená správne a navrhovateľovi bola vyplatená všetka mzda. Odporca sa nevedel vyjadriť, prečo navrhovateľ začal vykonávať prácu už dňa 13.9.2012 a ani akým spôsobom bola navrhovateľovi vyplácaná mzda. Vypovedal, že potom ako sa vodič vráti z pracovnej cesty a odovzdá vyúčtovanie výdavkov z pracovnej cesty sa mu odovzdá výplatná listina, ktorú odovzdávali zamestnancom konatelia odporcu. Vypovedal, že evidenciu dochádzky, k výplatným páskam, k výkazom z pracovných ciest a ich vyúčtovaniu sa vie vyjadriť účtovná kancelária. Nespomínal si ako bol skončený pracovný pomer s navrhovateľom, pričom uviedol, že navrhovateľ u odporcu nikdy nenamietal sumu vyplatenej mzdy, výšku diét a náhrad za dovolenku.

Svedkyňa H.. S. P., vypovedala, že pre odporcu spravuje mzdovú a personálnu agendu, vedie účtovnú evidenciu a vyhotovuje pracovné zmluvy. Nevedela sa vyjadríť prečo zamestnanec začal vykonávať prácu pre odporcu už 13.9.2012, uviedla, že mohol byť na zaškolení, pričom nárok na mzdu mal až od 15.9.2012 v zmysle pracovnej zmluvy. Vypovedala, že záznam o prevádzke a vyúčtovanie pracovných ciest je povinný vyplňať samotný zamestnanec teda vodič, ktorý je povinný do 10 dní od ukončenia cesty predložiť vyúčtovanie zamestnávateľovi, pričom by malo byť vyúčtovanie len v jednom vyhotovení. Po predložení výplatných pásov na čl. 63-68 súdneho spisu sa svedkyňa vyjadrila, že navrhovateľovi bola vyplácaná mzda v hotovosti na mieste na to určenom na výplatu, pričom uviedla, že mzda mohla byť vyplatená v hotovosti vkladom na účet zamestnanca v prípade ak nie je zastihnuteľný, avšak môže byť vyplatená v hotovosti aj tak, že je vyplatená do rúk zamestnanca na mieste na to určenom zamestnávateľom. Vypovedala, že pri spracovaní mzdy vychádza z pracovnej zmluvy, z náhrad, ktoré predkladá zamestnávateľ teda dovolenky, absencie a v účtovnej evidencii by sa mali nachádzať aj dovolenkové lístky. Ďalej vypovedala, že zamestnancom bola zúčtovaná dovolenka za mesiac september až december 2012 ako aj január 2013, pretože zamestnávateľ nepredložil dovolenkové lístky, za uvedené mesiace, pričom mal navrhovateľ nárok na 8,56 dní dovolenky a keďže s navrhovateľom bol skončený pracovný pomer, vznikol mu nárok na preplatenie nevyčerpaných dní dovolenky a preto na výplatnej páske za mesiac február 2013 mu bolo zaúčtovaných 10 dní náhrady za nevyčerpanú dovolenku. Čo sa týka náhrady cestovných výdavkov vypovedala, že nie sú súčasťou mzdy. Na základe záznamu o vyúčtovaní prevádzky motorového vozidla a vyúčtovaní pracovnej cesty, keď dôležitý je čas prechodu cez jednotlivé hranice, ktoré si má zamestnanec vyúčtovať sám, pričom navrhovateľ tak neučinil, sa následne účtujú cestovné náhrady. Pri určení dennej sadzby sa vychádza zo zákona o cestovných náhradách, ktorého prílohou je opatrenie, ktoré určuje jednotlivé sadzby pre jednotlivé krajiny, ktoré je možné paušalizovať, čo zamestnávateľ v danom prípade využil. Výšku mzdovej dennej sadzby určila interná smernica zamestnávateľa, pričom denná sadzba bola určená na základe návrhu účtovnej kancelárie a po odsúhlasení zamestnávateľa. Svedkyňa trvala na tom, že mzda a cestovné náhrady boli správne vyúčtované.

Zo znaleckého posudku č. 01/2015 z 14.10.2015 vyhotoveného znalcom Ing. Jankou Furdovou, znalcom v odbore ekonómia a manažment, odvetvie účtovníctvo a daňovníctvo mal súd preukázané, že navrhovateľovi za obdobie od 15.9.2012 do 18.2.2013 prináleží čistá mzda v celkovej sume 1.870,81.- eur, pričom odporcovi bola zaúčtovaná mzda z vyplatených záloh za to isté obdobie v sume 1.832,01.- eur. Celkový rozdiel medzi mzdou vypočítanou znalcom a priznanou odporcom je v sume 38,80.- eur v prospech navrhovateľa. Znalčka ďalej vypočítala mzdu za obdobie od 13.9.2012 do 15.9.2012 ako rozdiel čistej mzdy za obdobie od 13.9.2012 do 30.9.2012 a čistej mzdy za obdobie od 15.9. do 30.9.2012 t.j. 204,06 - 170,02= 34,04 eur, podľa čoho navrhovateľovi za obdobie od 13.9. 2012 do 15.9.2012 prináleží mzda v sume 34,04 eur. Navrhovateľovi za obdobie od 13.9. 2012 do 15.9.2012 prináležia cestovné náhrady v sume 91,37 eur. Odporca priznal náhrady znížené o 25% v sume 67,60 eur. Za obdobie od 13.9. do 15. 9 2012 prináležala navrhovateľovi náhrada za nevyčerpanú dovolenku v sume 0.- eur. Medzi predloženými účtovnými dokladmi sa nenachádzali žiadne výdavkové pokladničné doklady ani výplatná listina podpísaná navrhovateľom, čo by potvrdzovalo vyplatenie akejkoľvek mzdy počas trvania pracovného pomeru. Odporca vkladom na účet navrhovateľa vyplatil zálohovo čiastku 4.550.- eur v období od 13.9.2012 do 18.2.2013. Čo sa týka náhrady za nevyčerpanú dovolenku - navrhovateľovi prináleží pomerná časť dovolenky za obdobie od 13.9.2012 do 18.2.2013 vo výmere 10 dní vo výške 178,05 eur. Nakoľko pomerná časť dovolenky sa počíta za každý kalendárny mesiac nepretržitého trvania toho istého pracovného pomeru, na dĺžku pomernej časti dovolenky nemá vplyv, či nárok na dovolenku vznikol od 13.9.2012 alebo 15.9.2012. Výpočet náhrady za nevyčerpanú dovolenku: priemerný hodinový zárobok x počet dní nevyčerpanej dovolenky x počet hodín: 2,2256 eur/hod x 10 x 8 hod=178,05 eur. Odporca priznal navrhovateľovi náhradu za pomernú časť dovolenky 2012 v rozsahu 6,5 dňa v úhrne 113,46 eur. Na písomnú výzvu nebola predložená evidencia dochádzky odporcu a z predložených dokladov nebolo možné zistiť, za ktoré dni bola dovolenka priznaná. V mesiaci február bola odporcom zaúčtovaná náhrada za nevyčerpanú dovolenku v počte 10 dní v sume 148,38 eur. Čo sa týka cestovných náhrad, na základe predložených záznamov o prevádzke motorového vozidla predložených odporcom s prihliadnutím na vyúčtovanie cestovných náhrad predložených navrhovateľom, prináleží navrhovateľovi cestovná náhrada za obdobie od 13.9.2012 do 18.2.2013 v zmysle zákona č. 283/2002 Z.z. o cestovných náhradách v celkovej sume 4.870,08 eur. Odporca zúčtoval cestovné náhrady v úhrne 2.636,40 eur z poskytnutých záloh. Rozdiel je + 2.233,68 eur v prospech navrhovateľa. Čo sa týka krátenia výšky cestovných náhrad odporca v rozpore so zákonom č. 283/2002 Z.z. o cestovných náhradách jednostranne znížil základné sadzby stravného v eurách a v cudzej mene uvedené v Opatrení

MF SR č. 401/2012 Z.z. na rok 2013 a v Opatrení MF SR č. 472/2011 Z.z. na rok 2012 paušálne až o 25%. Pritom vždy vychádzal z jednej základnej sadzby stravného a to zo sumy 45.- eur. V zmysle § 13 bod 6 zákona o cestovných náhradách, možno dohodnúť v pracovnej zmluve odchylnu od zákona podmienky pre poskytovanie stravného v eurách alebo v cudzej mene, ako aj nižšie stravné, najviac však o 25%. V pracovnej zmluve neboli dohodnuté podmienky poskytovania cestovných náhrad. Číselné zhrnutie finančných nárokov navrhovateľa za nevyplatenú mzdu, náhrady za nevyčerpanú dovolenku a cestovných náhrad: výška finančnej náhrady za nevyplatenú mzdu vrátane náhrady za nevyčerpanú dovolenku v období od 15.9.2012 do 18.2.2013 je +38,80 eur, výška finančnej náhrady za nevyplatenú mzdu v období od 13.9.2012 do 15.9.2012 je + 34,04 eur a výška cestovných náhrad od 13.9.2012 do 18.2.2013 je + 2233,68 eur. Znalčka v znaleckom posudku uviedla aj ďalšie zistenia a postrehy podľa ktorých zamestnávateľ, ktorý je platiteľom dane, je povinný podľa § 39 zákona č. 595/2003 Z.z. o dani z príjmov viesť pre zamestnancov mzdové listy, výplatné listiny vrátane ich rekapitulácie. Kópie dokladov je povinný uchovávať po dobu ustanovenú zákonom č. 431/2002 Z.Z, o účtovníctve. Zamestnávateľ je povinný za obdobie, za ktoré zamestnancovi vyplácal zdaniteľný príjem, vystaviť potvrdenie o zdaniteľnom príjme a potvrdenie doručiť zamestnancovi do 10. marca zdaňovacieho obdobia. Keby odporca dodržal tieto zákonom predpísané povinnosti, nemohol by uviesť navrhovateľa do pochybností, či mu vôbec zaúčtoval a vyplácal akúkoľvek mzdu a odvádzať odvody do sociálnej a zdravotnej poisťovne. Podľa § 12 zákona č. 431/2002 Z.z. o účtovníctve účtovná jednotka účtujúca v sústave podvojného účtovníctva účtuje v denníku, v ktorom účtovné zápisy usporadúva chronologicky v časovom slede. Odporcovi boli v roku 2012 vyplatené zálohy, ktoré boli zaúčtované pod poradovým číslom PV 339, PV340 a PV 341 a zodpovedajú posledným účtovným zápisom z číselného radu za dňa 31.12.2012, pričom boli vyplatené v rôznom období. Dňa 16.10.2012 bola zaúčtovaná záloha 1.400.- eur, 22.11.2012 bola zaúčtovaná záloha 1.400.- eur (v skutočnosti (1.350 eur) a 28.12.2012 bola zaúčtovaná záloha v sume 1.400.- eur, pričom účtovná jednotka je povinná viesť účtovníctvo správne, úplne, preukázateľne a zrozumiteľne.

Podľa § 118 odsek 1 z.č. 311/2001 Z.z. zákonníka práce (ďalej len Zákonníka práce) zamestnávateľ je povinný poskytovať zamestnancovi za vykonanú prácu mzdu.

Podľa § 118 odsek 2 Zákonníka práce mzda je peňažné plnenie alebo plnenie peňažnej hodnoty (naturálna mzda) poskytované zamestnávateľom zamestnancovi za prácu. Za mzdu sa nepovažuje najmä náhrada mzdy, odstupné, odchodné, cestovné náhrady vrátane nenárokových cestovných náhrad, príspevky zo sociálneho fondu, príspevky na doplnkové dôchodkové sporenie, príspevky na životné poistenie zamestnanca, výnosy z kapitálových podielov (akcií) alebo obligácií, daňový bonus, náhrada príjmu pri dočasnej pracovnej neschopnosti zamestnanca, doplatky k nemocenským dávkam, náhrada za pracovnú pohotovosť, peňažná náhrada podľa a iné plnenie poskytované zamestnancovi v súvislosti so zamestnaním podľa tohto zákona, osobitných predpisov, kolektívnej zmluvy alebo pracovnej zmluvy, ktoré nemá charakter mzdy. Za mzdu sa tiež nepovažuje ďalšie plnenie poskytované zamestnávateľom zamestnancovi zo zisku po zdanení.

Podľa § 119 odsek 1 Zákonníka práce mzda nesmie byť nižšia ako minimálna mzda ustanovená osobitným predpisom.

Podľa § 119 odsek 3 Zákonníka práce v mzdových podmienkach zamestnávateľ dohodne najmä formy odmeňovania zamestnancov, sumu základnej zložky mzdy a ďalšie zložky plnení poskytovaných za prácu a podmienky ich poskytovania. Základnou zložkou mzdy je zložka poskytovaná podľa odpracovaného času alebo dosiahnutého výkonu.

Podľa § 120 odsek 1 Zákonníka práce zamestnávateľ, u ktorého nie je odmeňovanie zamestnancov dohodnuté v kolektívnej zmluve, je povinný zamestnancovi poskytnúť mzdu najmenej v sume minimálneho mzdového nároku určeného pre stupeň náročnosti práce (ďalej len „stupeň“) príslušného pracovného miesta. Ak mzda zamestnanca v kalendárnom mesiaci nedosiahne sumu minimálneho mzdového nároku, zamestnávateľ poskytne zamestnancovi doplatok v sume rozdielu medzi dosiahnutou mzdou a sumou minimálneho mzdového nároku ustanoveného pre stupeň patriaci príslušnému pracovnému miestu.

Podľa § 100 zamestnancovi vzniká za podmienok ustanovených týmto zákonom nárok na a) dovolenku za kalendárny rok alebo jej pomernú časť,

- b) dovolenku za odpracované dni,
- c) dodatkovú dovolenku.

Podľa § 102 Zákonníka práce pomerná časť dovolenky je za každý celý kalendárny mesiac nepretržitého trvania toho istého pracovného pomeru jedna dvanásťina dovolenky za kalendárny rok.

Podľa § 116 odsek 1 Zákonníka práce zamestnancovi patrí za vyčerpanú dovolenku náhrada mzdy v sume jeho priemerného zárobku.

Podľa § 116 odsek 2 Zákonníka práce z a časť dovolenky, ktorá presahuje štyri týždne základnej výmery dovolenky, ktorú zamestnanec nemohol vyčerpať ani do konca nasledujúceho kalendárneho roka, patrí zamestnancovi náhrada mzdy v sume jeho priemerného zárobku.

Podľa § 116 odsek 3 Zákonníka práce za nevyčerpané štyri týždne základnej výmery dovolenky nemôže byť zamestnancovi vyplatená náhrada mzdy, s výnimkou, ak si túto dovolenku nemohol vyčerpať z dôvodu skončenia pracovného pomeru.

Podľa § 1 odsek 1 písmeno a) z. č. 283/2002 Z.z. o cestovných náhradách zákon upravuje poskytovanie náhrad výdavkov a iných plnení (ďalej len „náhrada“) pri pracovných cestách, pri dočasnom pridelení na výkon práce k užívateľskému zamestnávateľovi (ďalej len „dočasné pridelenie“), pri vyslaní do členského štátu Európskej únie (ďalej len „vyslanie do štátu Európskej únie“), pri vzniku pracovného pomeru, štátnozamestnaneckého pomeru alebo obdobného pracovného vzťahu (ďalej len „vznik pracovného pomeru“), pri výkone práce v zahraničí a pri ceste v súvislosti s mimoriadnym výkonom práce mimo rozvrhu pracovných zmien do miesta pravidelného pracoviska a späť zamestnancom v pracovnom pomere alebo v štátnozamestnaneckom pomere, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 2 odsek 1, 2 z. č. 283/2002 Z.z. o cestovných náhradách pracovná cesta podľa tohto zákona je čas od nástupu zamestnanca na cestu na výkon práce do iného miesta, ako je jeho pravidelné pracovisko, vrátane výkonu práce v tomto mieste do skončenia tejto cesty. Pracovná cesta podľa tohto zákona je aj cesta, ktorá trvá od nástupu osoby uvedenej v § 1 ods. 2 na cestu na plnenie činností pre ňu vyplývajúcich z osobitného postavenia vrátane výkonu činností do skončenia tejto cesty. Zahraničná pracovná cesta podľa tohto zákona je čas pracovnej cesty (odsek 1) v zahraničí vrátane výkonu práce v zahraničí do skončenia tejto cesty.

Podľa § 13 odsek 1, 2 z. č. 283/2002 Z.z. o cestovných náhradách pri zahraničnej pracovnej ceste zamestnancovi patrí za každý kalendárny deň zahraničnej pracovnej cesty za podmienok ustanovených týmto zákonom stravné v eurách alebo v cudzej mene. Stravné v eurách alebo v cudzej mene je ustanovené v závislosti od času trvania zahraničnej pracovnej cesty mimo územia Slovenskej republiky v kalendárnom dni, pričom čas trvania zahraničnej pracovnej cesty mimo územia Slovenskej republiky je rozdelený na časové pásma

- a) do 6 hodín vrátane,
- b) nad 6 hodín až 12 hodín,
- c) nad 12 hodín.

Základné sadzby stravného v eurách alebo v cudzej mene ustanoví všeobecne záväzný právny predpis, ktorý vydá Ministerstvo financií Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo financií“).

V danom prípade mal súd preukázané, že nárok navrhovateľa je v prevažnej časti dôvodný. Z predloženej pracovnej zmluvy uzatvorenej dňa 11.9.2012 mal súd preukázaný vznik pracovného pomeru medzi odporcom a navrhovateľom a to od 15.9.2012 do 31.12.2012 na dobu určitú v pracovnom zaradení vodič MKD s popisom činnosti - vedenie nákladného motorového vozidla, rozvoz tovaru podľa dispozícií zamestnávateľa, s miestom výkonu práce podľa pokynov zamestnávateľa. Základný plat bol dohodnutý na úrovni minimálnej mzdy vo výške 327,20 eur mesačne so skúšobnou dobou 3 mesiace. V pracovnej zmluve bol dohodnutý pracovný čas 40 hodín týždenne, výmera dovolenky bola 25 dní v kalendárnom roku a výplatný termín bol dohodnutý na 30. deň bežného mesiaca za predchádzajúci mesiac, pričom výpovedná lehota bola dohodnutá v zmluve v zmysle platného zákonníka práce. Podľa pracovnej zmluvy vznikol pracovný pomer dňa 15.9.2012, ktorý pripadol na sobotu, t.j. na deň pracovného voľna, pričom bol dohodnutý v zmluve pracovný čas 40 hodín týždenne.

Z Dohody o skončení pracovného pomeru z 18.2.2013 mal súd preukázané, že pracovný pomer medzi navrhovateľom a odporcom sa mal skončiť dohodou podľa § 60 ZP dňom 18.2.2013.

Z mesačného výkazu poistného a príspevkov za obdobie 09/2012 vyhotoveného dňa 15.10.2012 bolo preukázané, že navrhovateľ bol na sociálnom poistení zúčastnený od 15.9.2012.

Navrhovateľ sa svojím návrhom zo dňa 11.10.2013 domáhal o zaplatenie 2.054,21 eur s príslušenstvom, pričom na základe vyhotoveného znaleckého posudku rozšíril svoj návrh a domáhal sa o zaplatenie 2.316,52 eur s príslušenstvom, ktorú zmenu súd pripustil uznesením z 9.3.2016 pod sp. zn. 17C/191/2014-310. Z vypracovaného znaleckého posudku mal súd za preukázané, že navrhovateľovi vznikol nárok na zaplatenie finančnej náhrady za nevyplatenú mzdu vrátane náhrady za nevyčerpanú dovolenku v období od 15.9.2012 do 18.2.2013 vo výške 38,80 eur a nárok na cestovné náhrady od 13.9.2012 do 18.2.2013 vo výške 2.142,31 eur.

Súd poukazuje na skutočnosť, že odporca priznal navrhovateľovi základný plat vo výške minimálnej mzdy t.j. v sume 327,20 eur a bol povinný podľa § 120 Zákonníka práce poskytnúť navrhovateľovi mzdu najmenej v sume minimálneho mzdového nároku určeného pre stupeň náročnosti práce príslušného pracovného miesta. Odporca uzavrel s navrhovateľom dňa 15.9.2012 dohodu o hmotnej zodpovednosti vo funkcii vodič a prevzal hmotnú zodpovednosť za firemné motorové vozidlo. Podľa prílohy č. 1 k Zák. č. 311/2001 Z.z. v znení neskorších predpisov práce spojené s hmotnou zodpovednosťou zodpovedajú druhému stupňu náročnosti práce. Sadzba minimálneho mzdového nároku je násobnom mesačnej mzdy a koeficientu minimálnej mzdy 1,2. V roku 2012 minimálny mzdový nárok predstavoval čiastku 392,60 eur a pre rok 2013 to bolo 405,20 eur. Podľa pracovnej zmluvy vznikol pracovný pomer dňa 15.9.2012, ktorý pripadal na sobotu. Na výzvu nebola znalcovi predložená evidencia dochádzky ani cestovné príkazy, pričom uvedená evidencia dochádzky nebola predložená ani účtovníčke odporcu. Podľa § 1 písm. a) Zák. 283/2002 Z.z. o cestovných náhradách poskytovanie cestovných náhrad pri pracovných cestách patrí zamestnancom v pracovnom pomere, pričom pracovná cesta je podľa tohto zákona čas od nástupu zamestnanca na cestu na výkon práce do iného miesta ako je jeho pravidelné pracovisko. K vzniku pracovného pomeru sa nevedela vyjadriť ani svedkyňa IK.. Z mesačného výkazu poistného a príspevkov za obdobie 2012/09 vyhotoveného dňa 15.10.2012 je preukázané, že navrhovateľ bol na sociálnom poistení zúčastnený od 15.9.2012. Medzi predloženými účtovnými dokladmi sa nenachádza žiaden doklad podpísaný navrhovateľom, ktorý by potvrdzoval vyplatenie akejkoľvek mzdy počas trvania pracovného pomeru. V pracovnej zmluve nebol dohodnutý spôsob výplaty mzdy. Na všetkých výplatných páskach, ktoré boli predložené odporcom je uvedené, že výplata mzdy je v hotovosti. Medzi dokladmi sa nenachádza výdavkový pokladničný doklad ani výplatná listina, kde by navrhovateľ podpisom potvrdzoval prevzatie výplaty v hotovosti.

Náhradu mzdy za nevyčerpanú dovolenku možno zamestnancovi poskytnúť len vtedy, ak nemohol čerpať dovolenku z dôvodu skončenia pracovného pomeru. Za dovolenku alebo jej časť, ktorú zamestnanec nemohol vyčerpať patrí zamestnancovi náhrada mzdy v sume jeho priemerného zárobku podľa § 116 ods. 2 Zákonníka práce. Podľa pracovnej zmluvy výmera dovolenky navrhovateľa predstavovala 25 dní v kalendárnom roku. Pomerná časť dovolenky pre rok 2012 predstavovala 7 dní a pre rok 2013 3 dni, a preto navrhovateľovi patrila náhrada mzdy za 10 dní nevyčerpanej dovolenky, keď navrhovateľ v konaní vypovedal, že počas trvania pracovného pomeru dovolenku nečerpал, pričom odporca dovolenkové lístky nepredložil.

Podľa § 46 Zákonníka práce vzniká pracovný pomer odo dňa, ktorý bol dohodnutý v pracovnej zmluve ako deň nástupu do práce. V tomto prípade navrhovateľ nastúpil do práce dva dni pred dátumom uvedeným v pracovnej zmluve a odporca mu priznal aj cestovné náhrady akoby bol zamestnancom od 13.9.2012. Zákon č. 283/2002 Z.z. o cestovných náhradách v § 1 písm. a) upravuje poskytovanie cestovných náhrad pri pracovných cestách zamestnancom v pracovnom pomere. Podľa odporcom predložených záznamov o prevádzke motorového vozidla je preukázané, že navrhovateľ fyzicky prevzal motorové vozidlo a nastúpil na zahraničnú pracovnú cestu dňa 13.9.2012 o 21.20 hod.. Odporca priznal navrhovateľovi prvý krát cestovné náhrady od 14.9.2012 podľa evidencie o cestovných náhradách.

Pri zahraničnej pracovnej ceste zamestnancovi patrí v zmysle § 13 Zák. č. 283/2002 Z.z. o cestovných náhradách za každý kalendárny deň zahraničnej pracovnej cesty stravné v eurách alebo v cudzej mene. Základné sadzby stravného ustanovuje opatrenie, ktoré vydá MF SR vždy pre nasledujúci kalendárny rok s účinnosťou od 1.1. príslušného kalendárneho roka. Stravné v eurách alebo v cudzej mene za kalendárny deň poskytne zamestnávateľ zamestnancovi v mene a vo výške stravného ustanoveného pre krajinu, v ktorej zamestnanec strávi v kalendárnom dni najviac hodinu. V zmysle § 13 bod 6 Zákona o cestovných náhradách so zamestnancom, ktorému častá zmena pracoviska vyplýva z osobitnej povahy povolania možno dohodnúť v pracovnej zmluve odchýlne od citovaného zákona podmienky pre poskytovanie stravného v eurách alebo v cudzej mene, ako aj nižšie stravné najviac však o 25%.

V pracovnej zmluve bod 9 je uvedený: „Pred uzatvorením pracovnej zmluvy zamestnávateľ oboznámil zamestnanca s právami a povinnosťami, ktoré pre neho vyplývajú z pracovnej zmluvy a s pracovnými a mzdovými podmienkami, za akých bude prácu vykonávať. Zamestnanec s uvedenými podmienkami súhlasí. Pri nástupe do práce bol zamestnanec oboznámený s pracovným poriadkom, právnymi a ostatnými predpismi na zaistenie ochrany a bezpečnosti zdravia pri práci, ktoré musí pri svojej práci dodržiavať. Odo dňa vzniku pracovného pomeru je zamestnávateľ povinný pridelovať zamestnancovi prácu podľa pracovnej zmluvy, platiť mu za vykonanú prácu mzdu, vytvárať podmienky pre plnenie jeho pracovných úloh a dodržiavať ostatné pracovné podmienky ustanovené právnymi predpismi“. V pracovnej zmluve neboli dohodnuté podmienky poskytovania cestovných náhrad pri zahraničných pracovných cestách, napriek tomu, že navrhovateľ bol prijatý ako vodič medzinárodnej kamiónovej dopravy. Ani na výzvu znalca odporca nepredložil súhlas navrhovateľa so znížením základných sadzieb stravného o 25%. V internej smernici spoločnosti RONN s.r.o. je uvedené, že zamestnancovi prináleží znížené stravné podľa § 13 ods. 6 Zákona o cestovných náhradách o 25%. Uvedený postup sa uplatní po oboznámení a súhlase zamestnanca v pracovnej zmluve. Odporca v rozpore s týmto zákonom jednostranne znížil základné sadzby stravného v eurách a v cudzej mene paušálne o 25%. V internej smernici je ďalej uvedené, že určenie podmienok pracovnej cesty sa v spoločnosti vykoná prostredníctvom vyplneného cestovného príkazu alebo v zázname o prevádzke motorového vozidla. Cestovné príkazy ani na výzvu znalca neboli predložené. Súd navrhovateľovi priznal cestovné náhrady od 15.9.2012 do 18.2.2013 vo výške 2.142,31 eur a to s poukazom na § 46 Zákonníka práce a § 1 písm. a) Zák. 283/2002 Z.z. o cestovných náhradách, keď poukazuje na skutočnosť, že pracovný pomer vznikol až dňom 15.9.2012, tak ako je uvedené v pracovnej zmluve z 11.9.2012 a v zvyšnej časti návrh zamietol. Z tohto istého dôvodu zamietol aj návrh v časti o zaplatenie finančnej náhrady za nevyplatenú mzdu za obdobie od 13.9.2012 do 15.9.2012. Obrana odporcu, o tom, že navrhovateľovi bola mzda, cestovné náhrady a náhrady za nevyčerpanú dovolenku vyúčtovaná správne ako aj uhradená, ako aj jeho obrana o tom, že Inšpektorát Práce Nitra nezistil svojou kontrolou nedostatky, boli v konaní vyvrátené vyššie uvedeným znaleckým posudkom, z ktorého súd pri rozhodovaní vychádzal.

Súd priznal navrhovateľovi aj právo na zaplatenie úroku z omeškania vo výške určeného v zmysle nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom od 1.7.2010, pretože odporca sa preukázateľne dostal do omeškania s plnením peňažného dlhu, pričom dňa 1.11.2012 (splatnosť mzdy podľa pracovnej zmluvy) bol už odporca v omeškaní, avšak navrhovateľ si uplatnil úrok z omeškania až od 1.4.2013.

O trovách konania a trovách štátu súd rozhodne podľa § 151 odsek 3 O.s.p. do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Nitre.

Podľa § 205 ods. 1, 2 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p., b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.), f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.